

14. Josepi wennad Egiptuse- maal.

Josep ütles omma wende wasto:
ärge kartke, sest kas minna ollen
Jummala assemel? 1. Mos. 50, 19.

Egiptuse-maalt wilja ostmas käisid ka
Jakobi poead. Kui Jakob kuulda sai, et
Egiptuses leiba kül, läkkitas temma kui
jõukas majjamees, hulga kamelid ja omma
poead sealt wilja toma; sest nätg olli ka Ka-
naani-maal suur. Ja Israeli, se on: Ja-
kobi poead tullid mu tullijate seltsis wilja
ostma; ja kui Josepi omma wenna ette said,
siis langsid põhweli mahha, ja kummardasid
tedda mani. Josep tundis omma wennad
kohhe ärra; agga temma tahtis enuast
nende wasto wõeraks tehha, räkis nende-
ga waljuste ja küsis: kust teie tullete?
Nemmad ütlesid: Kanaani-maalt, leiba
ostma. Siis tullid temmale temma poisi-
kese põlwe unnenäud meelde, ja ütles nen-

de wasto: teie ep olle wilja otsjad, waid
sallajad ma kulajad, kes ollete tulnud wa-
tama, kust poolt ma lahti on, et wõib sisse
tungida. Nemmad wabbandasid endid köi-
gest wäest ja ütlesid endid köik ühhe issa
poead ollewad, kel weel üks norem wend
issa jures koddo on. Josep ütles: läkkita-
ge üht ennaste seast omma norema wenna
järele, kes tedda tenna toob, et omma sön-
na töeks tete; mingo kes lähhab, agga
teised jäwad ni kauaks seie kinni, kuni se,
kedda omma hulgast läkkitate, temmaga
seie jõuab. Ja temma panni neid köiki kol-
meks päwaks fange wahhi alla. Sai se
aeg möda lainud, siis laskis temma neid en-
nese ette kutsuda, ja räkis nenda kui en-
negi tulgi läbbi nendego, ja ütles: ma kar-
dan Jummalat, selle pärrast ütlen: kui di-
ged mehhed ollete, siis jägo üks teitest kin-
ni seie wangihonese, ja teised mingo ja wi-
go wilja selle sure nälja pärrast, mis teie
maal on; agga togo omma noremat wenda
mo ette, et teie mitte hukka ei sa.